

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH ¹⁾**

z dnia..... 2011 r.

w sprawie dopuszczalnego obciążenia narciarskiej trasy zjazdowej, sposobu jego obliczania oraz szczegółowych warunków oświetlenia zorganizowanych terenów narciarskich

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr 208, poz. 1241) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) dopuszczalne obciążenie narciarskiej trasy zjazdowej oraz sposób jego obliczania;
- 2) szczegółowe warunki oświetlenia zorganizowanych terenów narciarskich.

§ 2. 1. Dopuszczalne obciążenie narciarskiej trasy zjazdowej przy szczytowej zdolności przewozowej urządzenia transportu linowego lub taśmowego przeznaczonego do przewozu osób wynosi:

- 1) minimalnie 200 m² na osobę – dla narciarskiej trasy zjazdowej o stopniu trudności A ($B_p > 200 \text{ m}^2/\text{os}$);
- 2) minimalnie 300 m² na osobę – dla narciarskiej trasy zjazdowej o stopniu trudności B ($B_p > 300 \text{ m}^2/\text{os}$);
- 3) minimalnie 400 m² na osobę – dla narciarskiej trasy zjazdowej o stopniu trudności C ($B_p > 400 \text{ m}^2/\text{os}$).

2. Przez szczytową zdolność przewozową, o której mowa w ust 1, rozumie się liczbę osób, które maksymalnie może przetransportować urządzenie transportu linowego lub taśmowego przeznaczonego do przewozu osób, transportując je w górę, w ciągu godziny, przy założeniu poruszania się z maksymalną prędkością.

3. Obciążenie narciarskiej trasy zjazdowej oblicza się według następującego wzoru:

$$B_p = \frac{P}{Z} \cdot X \cdot \frac{2,4 \text{ m/s}}{S_{\max}}$$

gdzie:

B_p - oznacza obciążenie narciarskiej trasy zjazdowej

P - oznacza całkowitą powierzchnię dostępnej trasy wyrażoną w m²

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

2,4 m/s

----- - współczynnik korygujący uwzględniający faktyczną prędkość urządzenia.
 S_{max} transportu linowego lub taśmowego

Z - oznacza liczbę osób, które może równocześnie pomieścić urządzenie transportu linowego lub taśmowego przeznaczonego do przewozu osób, transportując osoby w górę

S_{max} - oznacza maksymalną prędkość jazdy urządzenia transportu liniowego lub taśmowego przeznaczonego do transportu osób wyrażoną w m/s (wg dokumentacji technicznej)

4. W celu ustalenia dopuszczalnego obciążenia zorganizowanego terenu narciarskiego, na terenie którego znajduje się więcej niż jedna narciarska trasa zjazdowa lub więcej niż jedno urządzenie transportu linowego lub taśmowego przeznaczonego do przewozu osób, ustala się minimalną dopuszczalną powierzchnię trasy zjazdowej przypadającą na osobę, uwzględniając dopuszczalne obciążenie poszczególnych tras na tym terenie zgodnie z wartościami dla każdego stopnia trudności, o których mowa w § 2 ust 1.

5. Obciążenie tras narciarskich na zorganizowanym terenie narciarskim oblicza się według następującego wzoru:

$$B_z = \frac{P_z \times 2,4 \text{ m/s}}{Z_1 \times S_{max 1} + Z_2 \times S_{max 2} + (\dots) + Z_N \times S_{max n}}$$

gdzie:

B_z - oznacza obciążenie tras na zorganizowanym terenie narciarskim

P_z - oznacza całkowitą powierzchnię dostępnych tras wyrażoną w m^2

2,4 m/s - współczynnik korygujący uwzględniający faktyczną prędkość urządzeń na zorganizowanym terenie narciarskim transportu linowego lub taśmowego

$Z_{1,2,\dots,n}$ - oznacza liczbę osób, które może równocześnie pomieścić poszczególne urządzenia transportu linowego lub taśmowego przeznaczonego do przewozu osób, transportując osoby w górę

$S_{max 1,2,\dots,n}$ - oznacza maksymalną prędkość jazdy poszczególnego urządzenia transportu liniowego lub taśmowego przeznaczonego do transportu osób wyrażoną w m/s (wg dokumentacji technicznej)

§ 3. 1. Natężenie oświetlenia na zorganizowanych terenach narciarskich udostępnianych do użytkowania po zmroku:

- 1) dla narciarskich tras zjazdowych, biegowych i nartostrad stopnia trudności A nie może wynosić mniej niż 10 lx;
- 2) dla narciarskich tras zjazdowych, biegowych i nartostrad stopnia trudności B nie może wynosić mniej niż 20 lx;
- 3) dla narciarskich tras zjazdowych, biegowych i nartostrad stopnia trudności C nie może wynosić mniej niż 30 lx;
- 4) dla parków narciarskich i pól ćwiczebnych nie może wynosić mniej niż 20 lx.

2. Natężenie oświetlenia przy oznakowaniu i przeszkodach występujących na zorganizowanych terenach narciarskich nie może wynosić mniej niż 20 lx.

§ 4. Do dnia 1 czerwca 2012 r. zorganizowane tereny narciarskie udostępnione do użytkowania po zmroku mogą być oświetlone w ten sposób, aby natężenie oświetlenia

w żadnym punkcie trasy nie było mniejsze niż 10 luksów i zapewniona była możliwość oceny warunków narciarskich oraz czytelność oznakowania i zabezpieczeń.

§ 4. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie dnia 31 grudnia 2011 r. ²⁾

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

w porozumieniu

MINISTER INFRASTRUKTURY

MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne (Dz. U. Nr 57, poz. 358), które traci moc w zakresie dotyczącym obciążenia trasy narciarskiej z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Przedmiotowy projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 23 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr 208, poz. 1241).

Projekt rozporządzenia określa dopuszczalne obciążenie narciarskiej trasy zjazdowej oraz sposób jego obliczania. Przy obliczaniu dopuszczalnego obciążenia trasy brana jest pod uwagę maksymalna liczba osób, które mogą być potencjalnie w tym samym czasie transportowane w górę. Osoby piesze mogą być transportowane do góry tylko za pomocą kolei linowej. Liczba pieszych wprowadzie zmniejsza liczbę transportowanych narciarzy, jednak suma narciarzy i pieszych nie przekroczy tzw. liczby Z, w związku z tym obciążenie trasy w ten sposób wyliczone będzie nieznacznie wyższe niż rzeczywiste obciążenie. Nie będzie to jednak miało negatywnego skutku dla bezpieczeństwa osób korzystających z tras narciarskich. Osoby transportowane w dół nie są brane pod uwagę w ww. wzorze. Jednocześnie zauważając fakt, że urządzenie transportu linowego lub taśmowego nie transportuje osób zawsze z maksymalną prędkością, jak również nie wszystkie miejsca przeznaczone do transportu osób są zajęte, wprowadzono współczynnik korygujący, uwzględniający faktyczną prędkość urządzenia transportu linowego lub taśmowego. Wartość tego współczynnika - 2.4 m/s - wyznaczono na podstawie doświadczeń organizacji społecznych zajmujących się ratownictwem górskim, biorąc pod uwagę normę PN –EN 12929, w której określono główne parametry ruchu kolei linowych i wyciągów.

Biorąc pod uwagę, że czynnikami sprzyjającymi wzrostowi liczby wypadków na trasach narciarskich może być stopień trudności trasy oraz zbyt duża liczba osób zjeżdżających na trasie w tym samym czasie (zatłoczenie trasy) zaproponowano w przedmiotowym rozporządzeniu dopuszczalne obciążenie narciarskiej trasy zjazdowej w zależności od jej trudności. Dla tras o stopniu trudności A zaproponowano w projekcie rozporządzenia minimalne 200 m² na osobę. Nie jest to wartość nadmiernie wygórowana. Wyznaczając taką powierzchnię wzięto pod uwagę fakt, że narciarz poruszający się z prędkością nieco ponad 72 km/h pokonuje 20 m w przeciągu 1 sekundy. Oznacza to, że taki narciarz, jeżeli na jego torze ruchu pojawi się przeszkoda w postaci np. narciarza, który się przewrócił lub zatrzymał 20 m niżej, ma zaledwie 1 sekundę na decyzję aby zmienić tor jazdy. Biorąc pod uwagę, że wprowadzie z tras o wyższym stopniu trudności częściej korzystają osoby o wyższym stopniu umiejętności jazdy na nartach i snowboardzie, to rozwijają też większe prędkości, wyznaczono minimalne 300 m² na osobę dla trasy trudnej i 400 m² na osobę dla trasy bardzo trudnej, aby dać niezbędny czas na reakcję dla zjeżdżającego.

Na zorganizowanych terenach narciarskich, gdzie znajduje się więcej niż jedna narciarska trasa zjazdowa lub więcej niż jedno urządzenie transportu linowego lub taśmowego przeznaczonego do przewozu osób zjeżdżających, dla obliczenia obciążenia terenu sumuje się powierzchnię wszystkich dostępnych narciarskich tras zjazdowych z uwzględnieniem trudności poszczególnych tras i liczby osób, które mogą równocześnie pomieścić wszystkie urządzenia transportu linowego i taśmowego przeznaczonego do przewozu osób.

Tak więc dla ośrodka, który ma dwie trasy o łącznej powierzchni 100 000 m² o stopniach trudności: łatwa – 70 000 m² oraz bardzo trudna - 30 000 m² oraz posiadającego dwa wyciągi Z1= 120 os przy Smax 2,4 i Z2=30 os przy Smax 5,0 obliczamy:

1) ile osób może jednocześnie przebywać na trasie:

$$70\ 000\ m^2 : 200\ m^2/os = 350\ osób; \text{ oraz } 30\ 000\ m^2 : 400\ m^2/os = 75\ osób ;$$

$$350\ osób + 75\ osób = 425\ osób$$

2) powierzchnie wszystkich tras dzielimy na liczbę osób jakie mogą na nich przebywać.

$$100\ 000\ m^2 : 425\ osób = \mathbf{235,3\ m^2/os}$$

Oznacza to, że na tym zorganizowanym terenie narciarskim dopuszczalne minimalne obciążenie narciarskiej trasy zjazdowej nie może wynosić mniej niż **235,3 m²/os.**

3) dla tego ośrodka zaś jego indywidualne obciążenie tras narciarskich wynosi:

$$\frac{100\ 000\ \text{m}^2 \times 2,4\ \text{m/s}}{120\ \text{os} \times 2,4\ \text{m/s} + 30\ \text{os} \times 5,0\ \text{m/s}} = \frac{240\ 000}{438} = 547\ \text{m}^2/\text{os}$$

Oznacza to że przykładowy zorganizowany teren narciarski spełnia wymogi na niego nałożone (**547>235,3**).

Ze względu na fakt, iż tereny narciarskie udostępniane do użytkowania po zmroku muszą być oświetlone przyjęto, iż powinny one dla zapewnienia widoczności na trasach narciarskich spełniać warunki oświetleniowe w normie PN EN 12193:2008 Światło i oświetlenie, według Tablicy A.17 i Tablicy A.23 teźże normy.

Przyjęto, że dla:

- stopnia trudności trasy narciarskiej A natężenie oświetlenia powinno wynosić (na podstawie tabeli A.17 normy PN EN 12193:2008) nie mniej niż 10 lx,
- stopnia trudności trasy narciarskiej B natężenie oświetlenia powinno wynosić (na podstawie tabeli A.23 normy PN EN 12193:2008) nie mniej niż 20 lx,
- stopnia trudności trasy narciarskiej C natężenie oświetlenia powinno wynosić (na podstawie tabeli A.23 normy PN EN 12193:2008) nie mniej niż 30 lx,
- dla pól ćwiczebnych i parków narciarskich natężenie oświetlenia powinno wynosić (na podstawie tabeli A.23 normy PN EN 12193:2008) nie mniej niż 20 lx.

Również natężenie oświetlenia przy oznakowaniu i przeszkodach występujących na zorganizowanych terenach narciarskich nie może wynosić mniej niż 20 lx (na podstawie tabeli A.23 normy PN EN 12193:2008)..

Projektowane przepisy wejdą w życie z dniem 31 grudnia 2011 r. Jednak biorąc pod uwagę fakt, że przepisy rozporządzenia wejdą w trakcie sezonu narciarskiego postanowiono umożliwić zarządzającym terenami narciarskimi przygotowanie się do wykonania postanowień rozporządzenia w kwestii warunków oświetlenia i pozwolić aby do 1 czerwca 2012 r. tereny narciarskie udostępnione do użytkowania po zmroku mogły być oświetlone w ten sposób, aby natężenie oświetlenia w żadnym punkcie trasy nie było mniejsze niż 10 luksów i zapewniona była możliwość oceny warunków narciarskich oraz czytelność oznakowania i zabezpieczeń.

Regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie.

Wejście w życie przepisów projektowanego rozporządzenia będzie oddziaływać na właścicieli ośrodków narciarskich, wyciągów narciarskich, przy których znajdują się zorganizowane tereny narciarskie. Projektowana regulacja będzie wymuszała kontrolowanie liczby osób wwożonych na stoki i potencjalnie może się okazać się, że właściciele będą

zmuszeni do celowego spowalniania transportu linowego lub taśmowego, aby nie przekraczać ustalonych norm dopuszczalnego obciążenia tras narciarskich, co wpłynie pozytywnie na bezpieczeństwo osób korzystających z tras, ale może spowodować mniejsze zyski właścicieli zorganizowanych terenów narciarskich. Ponadto określenie natężenia światła, jakie powinno funkcjonować na poszczególnych stokach może spowodować, że właściciele będą zmuszeni do poniesienia dodatkowych kosztów związanych z dostosowaniem oświetlenia tras narciarskich udostępnianych do użytkowania po zmroku.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji społecznych.

Projekt rozporządzenia został przesłany w ramach uzgodnień społecznych do Polskich Stacji Narciarskich i Turystycznych – stowarzyszenia zrzeszającego właścicieli wyciągów narciarskich, a także do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. Ponadto został skonsultowany ze Stowarzyszeniem Instruktorów i Trenerów Narciarstwa Polskiego Związku Narciarskiego, Polskim Związkiem Narciarskim, a także z parkami narodowymi i krajobrazowymi. Uwagi zgłoszone przez organizacje społeczne (GOPR, TOPR, PSNiT) dotyczyły głównie doprecyzowania opisowej formy liczenia obciążenia narciarskiej trasy zjazdowej oraz braku jednoznacznych zasad liczenia obciążenia przy kilku trasach narciarskich znajdujących się na zorganizowanym terenie narciarskim. Polskie Stacje Narciarskie zaproponowały także aby S_{max} czyli maksymalną prędkość jazdy urządzenia transportu liniowego lub taśmowego przeznaczonego do transportu osób wyrażoną w m/s, pomnożyć przez współczynnik 0,6, a TOPR zaproponował, by współczynnik ten nie był mniejszy niż 0,8. Ponadto zgłaszano propozycję zapisu dotyczącego szczegółowych warunków oświetlenia, który brzmiał: „Zorganizowane tereny narciarskie udostępnione do użytkowania po zmroku powinny być oświetlone w sposób zapewniający możliwość oceny warunków narciarskich oraz czytelność oznakowania i zabezpieczeń. Oświetlenie w żadnym punkcie trasy nie może być mniejsze niż 10 lux”. Projektowane przepisy dotyczące obliczania obciążenia trasy narciarskiej zostały przepracowane, a także wprowadzono do projektu dodatkowy wzór pozwalający na jednoznaczne obliczenie obciążenia tras na zorganizowanym terenie narciarskim. Nie wprowadzono do wzoru dodatkowego współczynnika, gdyż jego funkcją byłoby w rzeczywistości zmniejszenie ustalonej minimalnej powierzchni przeznaczonej dla narciarza do zjazdu o 40% lub 20%. Biorąc pod uwagę, że wprowadzenie zmian w oświetleniu wymaga ewentualnych inwestycji, które trudno byłoby przeprowadzić w trakcie sezonu zimowego, wprowadzono do projektu również zapis umożliwiający do 1 czerwca 2012 r. oświetlanie terenów narciarskich w sposób zaproponowany przez PSNiT. W Ministerstwie Spraw Wewnętrznych odbyła się konferencja uzgodnieniowa w sprawie przedmiotowego rozporządzenia, na którą zostali zaproszeni przedstawiciele wszystkich podmiotów, które zgłosiły uwagi. Na spotkanie nie przybyli przedstawiciele Polskich Stacji Narciarskich i Turystycznych. Przedstawiciele organizacji ratownictwa górskiego poinformowali, że od kilku lat wydają zaświadczenie - *na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne (Dz. U. Nr 57, poz. 358), które traci moc w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr 208, poz. 1241)* - o spełnieniu warunków bezpieczeństwa przez zorganizowane tereny narciarskie wykorzystywali wartości dopuszczalnego obciążenia oraz wzór zawarty w projekcie. Poinformowali również, że większość zorganizowanych terenów narciarskich spełnia warunki rozporządzenia, a ewentualne kłopoty mogą mieć dwie stacje (przedstawiciel TOPR zapewniał, że wszystkie wyciągi na terenie działania tej organizacji spełniają te kryteria). Przeprowadzony został również pomiar natężenia światła w pomieszczeniu,

w którym odbywała się konferencja w wyniku czego stwierdzono, że wymagania zapisane w projekcie a wypływające z normy PN EN 12193:2008 nie są wygórowane. Uznając ustawową konieczność wydania rozporządzenia postanowiono pozostawić projekt rozporządzenia w powyższej wersji.

Projekt został również przekazany Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego i wojewodom do zaopiniowania. Wojewodowie nie wnieśli uwag do projektu a Komisja Rządu i Samorządu zaopiniowała go pozytywnie.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414z późn. zm.) projekt został także zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji oraz MSWiA.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje wzrostu wydatków z budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Może spowodować dodatkowy dochód dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz innych właścicieli nieruchomości (osób prywatnych) z racji ewentualnej potrzeby powiększenia, przez właścicieli wyciągów, szerokości stoków. W konsekwencji może to zwiększyć dochody ze sprzedaży terenów oraz z płaconego podatku od nieruchomości, są to jednak kwoty na dzień dzisiejszy niemożliwe do oszacowania, gdyż nie ma pewności, że gestorzy wyciągów podejmą decyzje mające na celu zwiększanie powierzchni zjazdowych tras narciarskich.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.